

**Передплата**

на «РУСЛАНА» виподать:

**в Австрії:**

на цілий рік . . . 20 кор  
на шів року . . . 10 кор  
на чверть року . . . 5 кор  
на місяць . . . 170 кор

**За границею.**

на цілий рік . . . 16 рублів  
або 36 франків  
на шів року . . . 8 рублів  
або 18 франків  
Поодинокє число по 10 сот.

# РУСЛАН

«Вареш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,  
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланович псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що днів  
крім неділь і руских свят  
є 5½ год. пополудин.

Редакция, адміністрация і  
експедиция «Руслана» під ч. І.  
п. Домбровского (Хорунжий). Еко-  
педиция місцева в Агенції Со-  
коловского в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає ся лише  
на попередне застереженє. —  
Рекламації неопечатані вільні  
від порта. — Оголошеня зви-  
чайні приймають ся по ціні  
20 с. від стрічки, а в «Наді-  
сланім» 40 с. від стрічки. По-  
дяки і приватні донесеня по  
30 с. від стрічки.

*Перед рішачою боротьбою.*

(+) Внутрішній розлад і заколот в ро-  
сійськім царстві запутує ся з кожним днем  
щораз більше і заповідає зловіщу грозу.  
Супроти себе стоять два табори і готують  
ся до страшної і рішачої боротьби —  
з одного боку правительство гр. Віттого  
(наколи ще взагалі може бути мова о пра-  
вительстві в Росії), з другого боку рево-  
люційне сторонництво, котрому тепер спо-  
чуввають всі живля, невдоволені правитель-  
ственным крутіством Хиткість гр. Віттого,  
котрий останними часами вернув до давньої  
системи і тим підорвав в широких вер-  
ствах населеня усяку віру в поправу від-  
носин в російськім царстві, нагромадила  
знов стільки палих засобів, що тепер  
доходять знов революційні змаганя до  
грізного вибуху.

Правительство Віттого добуває судо-  
рожно останних сил, щоби згнобити на-  
сильно ті революційні змаганя. Почало  
оно виконанєм т. зв. прасового закона і  
заборонило видавати вісім ліберальних і  
радикальних дневників в Петербурзі. Окрім  
того забрало ся правительство також до  
виконаня т. зв. закона про збори і непа-  
рушність личной свободи, а вислідом сего  
була облога поліцією, жандармерією і вій-  
ском одного дому в Петербурзі, в котрім  
збирало ся друге правительство  
Росії, т. зв. робітнича рада. Під  
строгою ескортою відпроваджено увязне-  
них там до Петропавлівської кріпости. Та-  
ким отже способом починає гр. Вітте ро-  
бити лад і втихомирювати революцій-  
ний рух в Росії.

Правительство гр. Віттого звернуло  
також бачне око на адвокатів, інжинерів,

почтових і телеграфічних урядників та всіх  
інших, що перенили ся вольнодумними  
поглядами і змаганями і остерегло їх всіх  
оповіщенєм урядовим, що можуть наразити  
ся на «тілесні напасти з боку зворушеного  
народу», а тоді правительство не мало би  
спромоги їх оборонити. Російське прави-  
тельство під кермою гр. Віттого починає  
зовсім недвозначно вказувати, що оно те-  
пер глядить одинокої підпори в поліції,  
жандармерії і козаках і не заважає ся злу-  
чити із чорними сотнями, котрі називає в  
своїй відозві народом, щоби завести  
лад в державі.

В царський день мало в Москві на т.  
зв. «Красній площі» відбути ся громадне  
богослуженє «за дозволом і благословенєм  
св. Синода» на тій самій площі, де свого  
часу Іван Грозний виправляв кріпаку рі-  
зню, поки єго власна прибічна сторожа  
«опричників» не лишила престола.

Сим разом в Москві, як звичають, від-  
був ся справедливий страшний бій поміж  
революційниками з одного, а війском з  
другого боку, навіть з пушками, так що  
по обох боках полягло чимало людей і  
лили ся потоки крови, позаяк і револю-  
ційники були добре узброєні, а притім у-  
живали ще й бомб.

Серед таких відносин вже перед ти-  
жнями думало правительство над тим, що-  
би перенести в безпечний захист засоби  
державного банку заг. аницю, а почин до  
того зробили великі князі, передовсім су-  
мної памяти начальник знищеної російської  
флоты Олександр, котрий свої ошадности  
перевіз до Парижа, а в слід за ним ви-  
брав ся до Лондону герой з 22. січня в.  
кн. Володимир, що велів стріляти на  
похід під проводом о. Гапона в Петербур-  
зі. Царську приватну касу вивезено до Бер-

лина, а за нею перевезено перегадом та-  
кож засоби золота державного банку ро-  
сійського також до Берлина. Таким спосо-  
бом все золото, котре має служити для  
покритя російських банкнотів, находит ся  
нині за границею.

Тимчасом коли правительство Віттого  
заходило ся около обезпеченя державного  
банку і царської семі, а побіч того почало  
гнобити дневникарство і осаджувати членів  
робітничої ради в Петропавлівській тверди-  
ні, не засипляли справи також революцій-  
ники і почали наново організувати загаль-  
ний страйк, котрий захоплює щораз ширші  
области в Росії. Такий страйк проголоше-  
но в Польщі на соціально-демократичнім  
вічу у Варшаві, а правительство завело  
там наново виїмковий стан воєнний, та ми-  
мо того революційний рух виступає грізно  
у Варшаві і Лодзі. В балтійських краях  
запалало справдішне повстанє грізним по-  
лумінем, так що правительство було при-  
неволене вислати до Риги і Ревлю значні  
відділи війська, але як мало може оно по-  
кладати ся нині на підпору війська, видно  
з того, що вислано з тими відділами та-  
кож частину царської гвардії з Царского  
Села.

Головне огнище революції находит ся  
тепер в Москві, де, як вже в горі ска-  
зано, відбув ся на бульварах і улицах мі-  
ста великий бій. Вправді військо з підмо-  
гою пушок віднесло наконечню побіду, од-  
нак ся побіда окуплена значними жертва-  
ми і хто знає, чи се не буде остання по-  
біда.

Таким способом на овиді російського  
царства громадають ся знов грізні хмари,  
що віщують страшну тучу, страшнійшу, як  
усі дотеперішні, котра буде рішати нако-  
нечню важку боротьбу між правительством

*Гю де Мопісан.*

## БАРИЛОЧКА.

Пан Шіко, реставратор з Епревій задержав  
свій візочок перед хутором бабусі Маглюар. Він  
був сядливий чоловік в віку сорок літ, червоний  
і череватий і уходив за злосливого.

Привязав коня до стовна коло воріт і всту-  
пив на подвірє. Мав він кілька посілости, до-  
торкаючих власности старої Маглюар і глядів  
на сю землю від давна пожадливым оком. З  
двайцять разів пробував він відкупити її для  
себе, однак бабуся Маглюар всі єго пропозиції  
упірно відкидала.

— Я ту родила ся, хочу ту також умирати  
— казала все.

Нині стрінув він її при теребленю бараболі  
перед її дверима. Мала она тепер сімдесят два  
роки, була висохла, поморщена і згорблена, од-  
нак при праці невтомлена, неначе молода дів-  
чина. Шіко вдарив її по приятельськи по плечах  
а відтак сів коло неї на стільчику.

— Щож бабусю! Як там ваше здоровлє?  
Всьо в порядку?

— Так, добре, а у вас, куме Проспер?

— Троха гістцю, впрочім також не можу  
нарікати

— А то красно.

Не сказала більше нічого. Шіко приглядав  
ся, як она поралась з своєю роботою. Її довгі,  
криві пальці, тверді як рачі щипці, брали нена-  
че кліщі сірі бараболі з коша, що був з одного  
її боку. Блискавкою перебігав ніж в її другій  
руці наоколо них і обирав довгі лущики, а ко-  
ли відтак бараболя указала ся вже цілком жов-  
та, кидала она її до миски з водою, по сім бо-  
ці. Три ченурні курки приходили одна за дру-  
гою аж до її спідниці, пабирали лущак на  
дзюб і втікали з добичею, як можна найскорше.  
На лиці Шікота відбивалось розважанє, зволі-  
канє і невпевність і мав очивлячки щось на  
язиці та се якось не хотіло з рота вийти. Вкін-  
ци зробив зачіпку:

— Скажіть-но мамусю Маглюар...

— Щож такого?

— Чи ви не схочете мені ніколи продати  
вашого хутора?

— Ні, з сего нічо не буде, я вам се казала  
вже тільки разів. Не зачинайте про се наново.

— Але я знайшов тепер вихід, щоби ми  
обов могли зробити ваш інтерес.

— Який же?

— Вважайте, ви продастьте мені ваш хутір,  
але єго задержите. Чи згода?

Стара перестала теребити бараболі і влі-  
чила свої живі очі з поморщеними повіками в  
реставратора.

Він говорив дальше:

— Я хочу вам се докладнійше сказати.  
Що місяця принесу вам сто пятьдесят марок.  
Зрозумійте мене: що місяця привезу вам ту на  
своім візочку цілих пятьдесят таларів. А впро-  
чім нічо не сьміє ся змінити, цілком нічо, ви  
зістаєте ту мешкати і не журите ся о мене  
нічого, нічоґісенько. Вам нічо иншого робити,  
як гроші брати. Чи так вам на руку?

Він подививсь на ню весело і в добрім  
настрою. Стара позирала на него недовірчиво  
і шукала за підступом, що міг в єго словах  
скриватись.

Відтак запитала:

— Се отже булюб для мене а щоб вам  
пришло з хутора?

Від відповіді:

— Ви не потрібуєте о те турбуватись. Ви  
остаєте тутки, поки вам Бог віка назначив. Сп-  
дите собі на своїй власности. Тільки мені у но-  
тара підпишетесь, що як ви минете ся, то ху-  
тір до мене належить. Ви не маєте дітий а о  
сестрінця вас серце не болить. Щож, подобаєсь  
вам моя пропозиция? Ви задержите ваш хутір,  
як довго жити будете, а я дам вам місячно  
пятьдесят таларів. Се для вас зиск очеви-  
дний.

Стара счудувала ся, занепокоїла і не зна-  
ла, якби ту сказати. Вкінци відповіла:

— Я не відказую. Але мушу про се ще

Віттого, що вернуло до давньої системи, а між революційними живлами, за котрими стоять всі невдоволені давнюю системою державною.

## Виборча реформа.

Народи Австрії стоять перед несподіванкою найближчої доби. Сподівана се несподіванка і здогадувана та все таки непевна. Непевна тим, що різні народи Австрії різні привязують до неї жаданя і надії. та що вдоволене одного може викликати кривду, хотьби і повірну, або часову, другого народа. Тимто і лучать ся разом різні обави та сумніви з тою несподіваною новиною: заведенням загального права голосованя.

З нічим красше не дасть ся порівнати сей настрій, як з дожидаєм дитий на боже деревце. Скільки то не говорило ся, не плянувало ся про сю хвилю великих дарів і милах несподіванок. Аж тут она прийшла, ся довго дождана хвиля та прийшла так несподівано якось, так нагло, що всім аж дух запирає від непевної тривоги. Сьвяту вечеру їсть ся з тою денервуючою нетерпячкою, у якій одно на думці: що то буде, коли відчинять ся двері і заблестить сотими сьвітлами зелена яличка і замерехтять ті всі солодочі і невидальця, що радують душу і веселять очи! Чудова се хвиля в дитячій житю — а таку хвилю якраз переживають австрійські народи з реформою виборчого права.

Різдвяні числа віденьських дневників переповнені здогадами і висказами про зариси будучого виборчого права. Що до здогадів, то правда, що не багато містить ся в них реальних вістей, бо штаб бар. Гавча і гр. Биландта-Райдта в міністерстві внутрішних справ працює з як найбільшою дискрецією. Величезний матеріял правительственных розелдів для влучного порішення різних перехресних інтересів, переглядають, опрацьовують, укладають і справляють, не допускаючи до публичної відомости подробиць тих передвступних праць, щоби даром не тревожити публичної опінії і поодиноких сторін. Однак праця їде безвпинно і енергічно наперед, що вже є зовсім зрозуміле з огляду на недалекий реченець предложеня провкту палаті послів. Одно тільки, яко позитивну вістку доносить N. Wien. Journal з розмови з одним „добре поінформованим“ державним досгойником, що посередність виборів є рішучо виключена навіть в Галичині, де єї зі звісної польської сторони найбільше побивають.

Про шанси прийнятя правительственного провкту в палаті послів, в тих рамках, які зазначив президент міністрів в своїх заповідях виборчої реформи, годить ся майже вся віденьська преса,

подумати. Прийдіть на другий тиждень, то вам дам відповідь.

І кум Шіко відійшов втішений, як король, що здобув друге королівство.

Стара Маглюар опинилась в думках. Она не могла тої ночі спати і через чотири дні травила єї дійсна горячка нерішимости. Она вітрила вправді в пропозиції реставратора щось, що бути не повинно, але гадка о пятьдесятох талярах місячно, гадка про красний гріш, що з бренькотом спатись мав в єї запаску, неначе дощ, що з неба паде, а она навіть руки за ним не буде потрібувала простирати, наповнювала її одначе прикуваючою захланністю.

Она вишукала одного нотаря і розповіла єму о своїй справі.

Він радив їй згодити ся на пропозицію Шікота, але жадати місячно місто пятьдесять, сідмдесять талярів, бо єї хутір варта що найменше шістьдесять тисяч марок.

— Наколиб ви — сказав нотар — жили ще пятьнайцять літ, то заплатить він в той спосіб хутір все єще сорок пятьома тисячами марок.

Стара дрожала на гадку, що буде могла брати місячно готівкою сідмдесять блискучих талярів. Прецінь все ще не довірювала, побоювала ся тисяч непредвиджених річій, укритих підступів, не могла рішити ся і ставила все нові питання, поки не настав вечер. Вкінци дала відтак уповажнене начеркнути акт продажи

бо обави Німців супротив чисельної переваги Славян уступають певности, що інтерес держави і австрійських народів, як і економічна і культурна перевага німецького народа зрівноважать ті некористи, які нийшли би для них з загально-го голосованя, як чисто механічою чисельної сили.

В сей спосіб, для різдвяного дарунку народам Австрії ставлять, бодай підчас сьвят, як найкрасні гороскопи.

## Вісти з Росії.

Чи з обчисленя, чи з припадку, боеві організації російї кої революції вибрали дуже добре межисьвяточий час до оголошеня загального страйку. І так пр. минулого тижня страйкарі стратили тільки чотири робучі дні, страйкуючи властиво поверх тиждень одним тягом, громадячись на віча і демонстрації та взагалі віддаючи ся цілковито революційній роботі. Страйк, мимо сего, що не став генеральним в повнім того слова значіню, прийав величезні розміри, досягаючи 80 тисяч страйкуючих в Петербурзі а 100 тисяч в Москві.

Робітничя революція в Петербурзі, коли вірити газетярским донесеням, прийала лагіднійший характер, як в Москві. Про лагідність властей в обходженю з демонструючими масами можна судити з того, що коли полдія визвала демонструючі збори 11.000 робітників, щоби розійшли ся, то мимо непослуху, арештувала до вечера всього 70 осіб, яких по списаню протоколу пущено на волю. Мимо того прийшло в інших дільницях Москви до кровавих переплук. В однім домі убито 400 революціоністів, а 130 вояків і 2 офіцірів понесло смерть від обороняючих ся. Робітники устроювали барикади і зводили на улицах міста формальні битви з війском. Одну таку вооружену ватагу робітників розоружену, окруживши, і відведено до в'язниці. Взагалі паніка панує в місті, яку збільшує єще ся обставина, що залізниці не курсують правильно, та і інші російські міста не є певнійші для стрівожених утікачів, чим стара столиця царів.

В найновіших телеграмах веде ся дальше спис кровавих заворушень. В Москві виступлено з гарматами против ворохобників, які забарикадували ся в однім домі і бомбардовано сей дім, доки ворохобники не піддали ся і не зложили оружя. Борба гарматами на улицах міста тревала в суботу через цілу ніч. Гарматні салви розлягали ся в різних дільницях міста, а пожарна сторожа підпалювала барикади, устроєні ворохобниками. Так само і через неділю. Число убитих і ранених є незвісне, та сягає до 1.000 осіб. Знаменним фактом є, що „Союз союзів“ рево-

і удала ся, роздратована, якби вишила чотири збанки нового яблочника, з поворотом до дому.

Як Шіко прийшов по відповідь, дала ся довго просити, удавала, що не має найменшої охоти а в душі однак побоювала ся, що він тих сідмдесять талярів не схоче платити. Вкінци, коли він вже таки добре напивав, виїхала зі своїми условинами

Він скочив як опарений і сказав, що на таке то єму радше занехати.

Щоб єго знову укоськати, зачала вона диспутьовати, кілько вона літ імовірно може ще жити.

— Я не прожню як пять або шість літ. Мені ось їде на сідмдесять третий і вже на ногах мені не стояти. Ще колись думала я, що вже по мені. Було мені, якбим була в середині цілком порожня. Мене мусіли занести до ліжка.

Але Шіко не дав ся так легко перекопати.

— Де, де старенька, ви єсьте міцні як вежа церковна. Ви прожнете що найменше сідмдесять літ. Я кажу вам, ви прийдете ще на мій похорон.

(Конець буде).

люційних сторонництв заявив ся за дальшим веденєм страйку, однак против уділу в оружном повстаню. — В Харкові боева революційна партія запанувала над містом, примусила городську думу до датку 10.000 рубл. на вооруженє робітників і завела власну міліцію для оборони горожанських прав. — З німецької сторони заперечують яа найкатегоричнійше, щоби коли-небудь, існував план вступленя до Інфлянтів. — Натомість з Манджуриї доносять про бунти у війську, які обняли вже більшу половину армії, так що Ленєвич телеграфував до Петербурга, що він вже не в силі удержати армії в порядку.

## Просимо відновити передплату.

## НОВИНИ.

— **Календар** В середу: руско-кат.: Філімона: римо-кат.: Йоана еванг. — В четвер: руско-кат.: Елевтерія смуч.; римо-кат.: Дітій уб. у Виф.

— **Народні віча** В неділю 31. грудня відбуде ся в Водниках (повіт бобрецький) о 3 год. по полудни народне віче з отсим порядком дневним: I. Справа виборчої реформи — реферус п. Михайло Зацерковний. II. Наше шкільництво — реферат п. Адама Миколаєвича. III. Внесеня і інтерпеляції. — О як найчисленнійшу участь просить — *Комітет*.

Народні віча відбудуть ся: дня 28. с. м. в Богородчанах о 11. год. і 27. с. м. в Раві рускій.

— **Чи одинока „Руска ремісничя і промислова Бурса у Львові“ задля недоборів мусить знідїти?** Таке питанє ставлять собі від часу до часу члени Виділу тої Бурси, бачучи, що узираний перред отворенєм інституції гріш зменшає ся з кождим роком о цілу тисячку корон. Жертволюбивість одиниць з інтелігенції, головно з сьвященства на цілу Бурсу росте вправді з кождим роком, однак зріст єї не стоїть в жаднім відношеню до великих і вічно збільшаючих ся видатків інституції: колиж возьмемо на увагу, що для Русинів настали саме часи, що власними силами і власними жертвами здвигати мусять нараз сотки дуже важних інституцій а надто, що мільони темних мас нашого народу не є на тільки осьвідомлені, щоби в народнім інтересі скинулись всі по кілька сотків на кожду ціль — то не дивниця, що наш бурси, приватні школи, захоронки, читальні і інші просьвітні та гуманітарні інституції не домагають. В виказах жертв на різні народні цілі фігурують майже все ті самі люди, незасідна руска інтелігенція; з того виходить, що видатки всіх народних інстатуцій через темногу трох мільонів наших менших братів покривати мусить кількасот одиниць. Повеже видатки на такі інституції зростати будуть в скорім темпі, а горстка інтелігенції своєю і так вже надзвичайною жертволюбивостію ніяк не вєспіє їх покрити, уважаємо за конечне, весь наш народ осьвідомити чим скорше о великих потребах інституцій, сповняючих важну функцію в єго економічнім і культурнім движеню і відкликатись до него, щоби взяв на себе часть сего патріотичного податку, а тоді справа народного відродженя піде скорійшим ходом. Велика справа реформи виборчої, в якій скликаєсь сотки віч, не повинна цілком перешкаджати, щоби на сих вічах не обговорювано бодай побіжно-цілий і потреб наших просьвітних і едукційних інстатуцій і щоби не взивати мільони наших менших братів до складаня хотяйби невеличких жертв на їх удержанє. Аранжери віч повинні конечно взяти се на увагу, а зроблять євому народови подвійну приєдугу.

Вертаючи до заголовка нашої нотатки, подаємо до відома Хвальним Комітетам і Брацтвам церковним, що земляк наш п. Федір Оліярник, властитель торговлі риз і приборів церковних у Львові, ул. Театральна ч. 20, видаючи, як тяжко боремось з недоборами, постановив жертвувати по замкненю своїх книг 10% доходів від закуплених приборів через Комітети і Брацтва на річ нашої Бурси. Хто застановляв ся коли над великою задачею нашої Бурси, хто зрозумів, що уослідженє нашого народу лежать власне в тім, що не маємо своїх станів ремісничих і промислових, в наслідок чого так мужицтво як і інтелігенція мусить віддавати всі роботи переважно в руки нації нам ворожій, хто роздумував над тим, що ремісники і промисловці становлять нині головний контингент населеня в містах і місточках, а що нинішні представителі ремесла і промислу належать переважно до чужої нації, проте і чужий характер тих в кампанії політичній рішаючих осель — той з радостію і надією на ліпше прийме до відомости заяву нашого

жертволюбивого земляка п. Федора Оліярника; щоби однак та заява не осталась лише заявою, повідомляємо о ній всі наші церковні комітети і брацтва і просимо, щоби свої церковні заповнення полагали у нашого земляка. З нагаском додаємо, що жертви, які рішув ся понести п. Федір Оліярник для нашої Бурси, безумовно не впливають на підвищені цін. Зі сторони Виділу Бурси заявлюємо, що доходи, які прийдуть з згаданої торгівлі, призначаємо на закупку власної хати, бо річично збільшаєсь у нас число питомців, річично платимо чим раз більші чинши за хату і річично стрічаємо ся з чим раз більшими труднощами в вишукуванню відповідного локалю, з причини що такої інституції як Бурса, ще до того руска, властители каменниць не хотять хати винаймати, а если вже винаймають, то за дуже високим чиншом.

Нехайже наша сусильність нашого голосу не зігнорує а своєю жертволюбивістю докаже, що Бурса наша не сьміє знидїти, крім того нехай церковні Комітети і Брацтва з своїми заповненнями звертають ся до нашого земляка п. Федора Оліярника у Львові, ул. Театральна ч. 20. Хто дїстав справозданє Бурси за рік 1904 а не вислав єще датку, нехай тепер при сьвятах, коли весь сьвіт радуєсь, відшукає єго, та залученим чеком нехай пришеде дещо для наших бідних а жадних науки дїтей; хто засїдає в Видїлі якої ради повітової або якої інституції кредитової нехай також памятає за нашу самотність на цілу Галичину і Буковину руску ремісничу і промислову Бурсу у Львові, Ринок ч. 10, та нехай уживє своїх впливів, щоби нашої Бурсі призначено яку-таку субвенцію. Ми вислали поданя о субвенцію до всіх видїлів рад повітових східної часті краю, та на жаль лиш кілька з них наші петції узглядїли. Всі рускі часописи просимо о ласкаве повторенє сеї відозви. — Від Видїлу „Рускої ремісничої і промислової Бурси у Львові“, Ринок ч. 10.

— **Кваліфікаційні іспити** перед іспитовою комісією для учителів народних і видїлових шкіл у Львові розпочнуть ся письменною частию 8. лютого 1906. р.; доповнюючі устні іспити з німецької і рускої мови як наукового предмету в народних школах відбудуть ся 9. лютого. Письменний іспит видїловий зачне ся 22. лютого. Поданя, заосмотрені в приписані документи, треба внести до іспитової комісії найпізнійше до 20. січня.

— **Середно-європейський час у Львові.** Президент міста Львова п. Махальський видав відозву до мешканців міста з повідомленєм о ухвалі ради міської, змінюючій численє часу у Львові. На підставі тої ухвали зарядив президент, аби з уда ром години 12. вночі з 31. грудня на 1. січня міський годинник адержав годинник ратушевий на 36 минут для вирівняня ріжниць між часом львівським а середно-європейським. Магістрат повідомив о тім також всі власті і уряди цивільні і військові у Львові в цілі управильнення ними часу служби. Так само будуть управильнені міські годинники на вежах костелів св. Анни і св. Марії Магдалини. Попрошено також оо. Бернардинів і заряд церкви при рускій семінарії духовній, аби управильнили ті приватні годинники після середно-європейського часу.

— **Маєтности єрусалимського грецького патріархату на Буковині.** Недавно ми згадували за червоною „Буковиною“ про продаж маєтности гробу Господнього на Буковині. В справі сій, котра може бути стоїть в якійсь звязи також і з недавною гостиною грецького короля у Відні, пише під наведеним повніше заголовком „Politische Correspondenz“, ось що: В політичних кругах атенських слїдять з пильною увагою за розвоєм плану поселеня Греків в Єрусалимі, що має наступити в інтересі тамошнього грецького патріархату. Коли недавно тому складка на „лету для гробу Господнього“, котрою мали покрити потреби грецького патріархату, не осягнула своєї цілі, придумало грецке правительство поселити в Єрусалимі грецьких путників, щоби в той спосіб утворити там елемент, на котрий би грецький патріархат міг там серед всяких обставин числити. Православні Араби, хоч патріархат їх щедро запомагає, бо платять за них всякі податки, є всетаки людьми, на котрих не можна спустити ся. П. Александропулює, грецький генеральний консуль в Єрусалимі, предложив вже тамошньому грецькому патріархатови проєкт колонізації, після котрого мзе патріархат побудувати на передмістї Нікіфорї в Єрусалимі яких 200 домів, щоби в них помістити грецьких поселенців. Але що на побудованє тих домів нема потрібного капіталу, то п. Александропулює предложив продаж тих маєнностей, які грецький патріархат в Єрусалимі має на Буковині, а котрі представляють вартість 1,606,000 К. Ті маєтности то дарунок, який в минулих столїтях волоські бояри жертвували для гробу Господнього. Позаяк великі особи, кажучи, що ніби то улатили якісь задатки, загорнули часть тих маєнностей в свої руки, то давнійший патріарх єрусалимський, Нікодим, вислав був комісію на Буковину, щоби она перевела переговори в справі сплати тих довгів. На предложенє тої комісії зтягнув був

патріарх Нікодим в однім австрійськїм банку позичку в сумі 800,000 К, а в застав віддав доходи з тих маєнностей. Тими доходами мали сплачувати ся проценти і амортизувати довг. Тепер сплачена вже позичка до половини і остал ся до сплати ще 400,000 К. Комісія, зложена з єпископа з Неаполїса (в Палестині) Арсенїя бувшого делегата патріархату в Царгороді і з правних дорадників патріархату, мав виїхати на Буковину, щоби там залагодити формальности продажі. Тимчасом архімандрит Глікерїй, репрезентант патріархату в Царгороді, подав просьбу до Порти о виробленє султанського розпорядженя, надаючого патріархатови в Єрусалимі право до продажі маєностей гробу Господнього на Буковині. Здає ся однак, що не всі черці, що творять братство гробу Господнього, годять ся на постанову греко-православного патріархату в Єрусалимі в справі продажі тих великих маєнностей на Буковині. При великїм розладі, який панує тепер у фінансовій управі патріархату, настала обава, що не всіх грошей узисканих з продажі, ужито би на ту ціль, на яку они призначені. Противники продажі просили вже навіть о посередництво єкуменського патріархату а Йоахим III. на засіданю св. синоду вказав на опір, який стрічає план продажі у деяких членів братства гробу Господнього. Св. синод одобрил єго предложенє, щоби письменно поручити єрусалимському патріарху, аби він перед виконанєм плану ще раз добре розважив єю справу. Можна однак передвиджувати, що єрусалимський патріарх Демян не послухає ради царгородського патріархату.

— **З залїзниць.** Дня 18. грудня с. р. отворено в окрузі п. к. Дирекції залїзниць державних в Інсбруку електричну залїзницю локальну Блюденц-Шрунс зі стациями Блюденц і Шрунс і перестанками Ст. Антон, Ванданс, Кальтенбрунен Цабуне, Лорунс і Бруненфельд. Стация уряджені для загального руху, а перестанки для руху особового і пакункового. Білети видає ся на перестанках, а належитість за пакунки оплачує ся при відборі. Товари вибухові суть від перевозу виключені.

— **Подяка.** Вн. Пану Федорови Оліярникови властители торговлі з приборами церковними (при ул. Вірменській), складає Виділ Читальні „Просьвіти“ на Личаківі сердечну подяку за підмогу і поміч в уладженю Миколаївських вечерниць. Дай Боже більше таких Русинів, а не прийшлоб ся нашим товариствам в уладжуваню вечерниць та вистав боротись з такими перепонами, як то часто лучає ся. — За Виділ; о. А. Яримович голова. Марія Данилевич секретарка.

— **Дрібні вісти.** З кінцем вересня с. р. Львів числив 173,467 душ населеня. — Виділ товариства Samorodnos learska прагадує товаришам що заг. збори з 29. цвітня 1905 поручили лікарям предклядати пацієнтам лікарські рахунки піврічно, зглядно по укінченім ліченю. — При гал. дирекції почт і телеграфів у Львові є до обсади 12 посад помічників будівництва з характером помічників урядників почти. Їх буде ся займати в службі технічній канцелярійній і при будовах телеграфічних і телефонічних ліній. О ті посади можуть старати ся абсолютенти промислової школи з відділу будівництва або механіки. Поданя вносити до 20. січня. — Рада міста Сторожинця надала почесне горожанство кравецькому президентови д-ру Бляйлеберова, кравецькому маршалкови бар. Юрїю Василькови і д-ру Ф. Лупу в признаню за їх заходи около збірок на сторожинецких погоріцїв.

**Всячина.**

— **Спосіб життя Марка Твайна.** Славний американський писатель Марк Твайн, що скінчив недавно 70. рік життя, так оповїдав на бенкеті, виданім недавно в єго честь, про свій спосіб життя: „Від 40-го року життя я йшов спати лише тоді, коли не було вже нікого, хто сховав би до держати мені товариства, а вставав все тоді, коли мусїв. Трийцять літ я вив каву о 8. годрано і потім не сьоживав нічого аж до години 7. вечером. На биль голови я не терїв ніколи в житю. Що до тютюну, то самотним обмеженєм, на яке можу здобути ся є то, що не курю ніколи більше цїгар, як одно на раз. Доки жив мій батько, я курив переважно потайки, але від часу єго смерті (умер тому 50 літ) курю все при всіх. Я не курив ніколи підчас сну, але й не здержував ся ніколи від куреня тоді, як не спав. Що до пия, то держу ся такого правила: коли бачу, що інші пють, люблю робити то само що й они; в противнім случаю я здержаний. Я не віддавав ся ніколи ніяким спортам, крім спаня і відпочинку. Мої привички удержують мене при житю, а вас завели би до гробу.“

— **Моторові чоботи.** Парискі часописи доноєть, що інженер Константїні винайшов моторові чоботи, в виді малих 4 колесових візочків, ваги 8 клгр. Кождий візочок рушає ся при помочи електричного мотору з силою 4 коний. Аккумулятори є невзначайно легкі. На тих чоботах можна буде на годину робити 9 до 54 кіломе-

трів. Інженер Константїні подорожував на моторових чоботах кілька тижнів і обїхав цілу Францію, а на весну задумує виїхати до Петербурга. Цїна моторових чобіт виносить тепер 400 марок. Питанє, чи в тих чоботах зайшов би, чи зглядно заїхав би далеко на наших східно-галицьких дорогах?

— **Нові причинки до життя рослин.** Природопиєць Р. Франсє з Монахова мав недавно виклад в товаристві „Уранія“ у Відні про чутє рослин. Виклад проголошений з поетичним запалом а опертий на наукових основах, прелєгент ілюстрував численними примірами, доказуючи психологію у рослин. Прелєгент почав від переказу, що рослини є „переміненими“ людьми і доказував, що як в кождім так і в сїм переказі є дрібка правди. Рослини відчувають так як люди. Приміром доказано, що деякі рослини відчувають вплив діланя раду і проявляють слїди подразненя електричною силою. Деякі рослини живють лише в тих місцях, в яких находить ся певний метал. Прелєгент вказував на устрій окінченя корінців рослин і пояснював устрій нервів рослин, котрими відчувають вплив атмосфери. Між рослинами є і так зв. зьвіро-рослини, як комахоїдна росичка (Drosera), котрі від недавна уважають за рослини. Они творять перехід від рослинного до зьвірячого сьвіта. Хоч комахоїдні рослини мають зеленє і тому приймають уголь з воздуха, а првітм є ласі на мясний корм. Досьвіди виказали, що росичка живлена комахами має багато більше цвїтів і видає далеко сильнійше насїне, чим тоді, коли она приневолена живити ся галинками зелени з воздуха. Устрій тої рослини є зовсім приміненний до уживаня зьвірячого корму. Платина лїстка росички покрита дрібними волосками, які неначе зьвірячий жолудок видїлюють із себе певний квас, котрий розпускає білковину тіла спійманої комахи, а листок всисає тую розпущену білковину. Сі і їм подібні прояви вказують наглядно, що рослина чує як зьвіря і становить одно звено в довгїм ланцюху єстєств від найпростїйших до найвисше розвинених. Свій виклад закінчив прелєгент словами: Загалом цілий сьвіт є лише розложеним чоловіком, а ми є одною частинкою всего.

**Поетичний кутик.**

Ой коби то знати...

Ой коби то знати,  
Де щастя шукати,  
Пішлаб на край сьвіта,  
Щоб за ним глядати.

Ой коби то знати,  
Де доля ме спати,  
Стукнулаб в віконце:  
„Вставай моє сонце!“

Ой коби то знати,  
Де талап копати,  
Пішлаб о півночі,  
Де огник мигоче..

Ой коби то знати,  
Кого варт кохати,  
Яб душу віддала,  
Над житє кохала...

А. Микавич.

**Наука, штука, література.**

— **Ярошенко,** історична повість *Осипа Маковєя*, преміювана з Михайлової фундації, виїшла з друку на гарнім велїновім папері і обнимає 324 сторін, 8-кв. Цїна примірника, оправленого в полотно з витисками, 3 К і 70 с, з почтовою послїлкою о 20 с більше. Дїстати можна у книгарні Тов. ім. Шевченка у Львові, ул. Театральна ч. 1. і в книгарнях у Перемишлї, Тернополі, Станиславові і Коломиї. Повість надає ся не лише для старших, але і для молодїжи, як се відомо нашим читачам, бо друковала ся у нашім фейлєтоні. З нагоди Рїздвяних сьвят повинно розїйти ся споре число сеї повісти поміж шкільною молодїжою, бо „Ярошенко“ надає ся дуже добре на сьвяточні дарунки. Ширшу оцінку повісти помістимо небавом.

**Телеграми**

з дня 26. грудня 1905.

**Барцельона.** Коли вчєра кардинал не. Каванос виїшов з катедрі, якийсь анархіст кинув ся на него зі штилетом. Замахови перешкодив монах, що йшов за кардиналом. При арештованім анархіеті найдено револьвер і флящину з трутїною.

**Москва.** На двох тїтешних залїзничих двір

цях сплюндровано 70 возів із вістними материялами,

Рим. Новий міністерський кабінет має отсей склад: Фортіс обняв президию, внутрішні справи і тимчасово теку міністра рільництва; сенатор Санджубинно заграничні справи; Фінохіаро теку міністра судівництва; сенатор Ваччелі фінанси; Каркано скарб; гон. Маньоні d'Ітіньяно теку міністра війни; адмірал Мірабелью маринарку; Демайніс просвіту; Тедеско публичні роботи; Марсеньо Бастія почту і телеграф.

Цитинія. Сесию скушштину замкнено по торжественній маніфестації в честь князя. Посли взяли участь в галевім обіді, який дав князь в честь послів.

# Кашель!

Хто на него терпить, най уживає випробованих усмиряючих і смачних

## Kaiser's Brust-Caramellen

1740 нотар. потверджених свідочств стверджують певний успіх при кашлю, хрипці, катарі і флегмі.

Пачка 20 і 40 сотиків. Правдиві лише з маркою охоронною «Три сосни». Склади: у Львові: С. Гай, аптека; Зигм. Рукер, аптека; Петро Миколай і Ска, дрогуерія; Якоб Байзер, аптека; О. ф. Віккер і Сні; Кароль Палевский, аптека; Ів. Швелес; М. Лаазовский аптека; Адольф Анкенаал, аптека під зол слоном; І. Шісс-Лопатинський, аптека; Антон Ербар; Едмунд Курьер, дрогуерія; Лев Калер, аптека в Бродах; Ноахим Фрідман, апт. в Миколаєві; Зигм. Ротенберг, аптека в Олеську; Герм. Енгелдер в Перемишлянах; Мартин Собель в Стрию; Д. Ройгер, апт. в Зброві; Моріц Бібрінг, апт. в Станиславові; Стан. Бурса, в Косові; Юлія Новицкий, апт. в Печеніжині; Е. Стенцель, апт. в Коломиї; Адольф Дуретер, апт. в Бережанах; Зигм. Ля дес, аптека в Вишнівчику; Золотислав Наглік окр. апт. в Бережанах; В. Вальг, дрогуерія в Станиславові; І. Б. Літк. дрог. в Ярославі; Е. Геллер в Надвірній; С. В. Лангінгер в Самборі; Др. Юл. Францос, апт. в Тернополі; Вілг. Ландесберг, апт. в Бродах; Здислав Завалкевич в Камінці; Г. М. Фішер апт. в Станиславові; Аптека під Білим Орлом В. Філіпка в Н. Санчі; Лавр. Цімерман маг. фарм в Підволочисках; Івн. Гешелес, апт. в Геродію; Ст. Фалішевский, апт. в Балигороді.

## Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченка

у Львові (ул. Театральна ч. 1) повідомляє, що має на складі отсі новини: II том «Історії України Руси» Грушевського, II вид. брош. 7-50 К, опр. в полотно 8-90 К, опр. в півшкірок 10 К, Лепкого «В горах» гарно оправні по 2 К, «За красою», альманах в честь Кобилянської, брош. 3 К, опр. 4 К. — При замовленю оправлених книжок просимо подавати, якої краски має бути опера.

# Всілякі КУПОНИ

вильосовані

цінні папері

виплачує без потручення промізиі або коптів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

# БАНКУ

## Гіпотечного.

## Л. Лопатинського

# ПАРАЦЯ

комедия в 3 актах зі сьпівами

(з побуту літників)

відзначає ся невичерпаним йовіяльним гумором і жвавим діяльгогом. Ся комедия збогачує знатно галерию типів у наших народних штуках так з кругів селян, як і міщухів. Сьмішність ситуацій і характерів розміщена рівномірно між мужиків і панів, і тому ся комедия надає ся надзвичайно до вистав по читальнях, бо селянин не буде тут бачив себе як звичайно в комедії уносльдженим недотепю, але противно має нагоду посьміяти ся трохи і з містових літників. Попри те все сей твір носить на собі знамя етичної і патріотичної сьвідомости.

→ Ціна 2 кор. ←

Набути можна у накладчика С. Горука у Львові, пл. Домбровского ч. 1, і в книгарнях.

## Повне виданє Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лише 2 корони!

Товариство «Просьвіти» бажаючи, щоби в кожній руській хаті находили ся Твори Тараса Шевченка, видано сими днями найдешевший збірник сих творів п. з. «ПОЕЗИИ Т. ШЕВЧЕНКА». Книжка, оправлена в полотно з золоченими витисками, може бути найгарнійшою окрасою руських хат. Папір веліновий, формат на взір європейських класиків, сторів 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опушту. Висилає ся тільки за надісланем 2 кор. 30 сот. на адресу: КАНЦЕЛЯРИЯ «ПРОСЬВИТИ» у ЛЬВОВІ (Ринок ч. 10.).

Лев Лопатинський.

Хмари-чари

ЖАРТИ й НЕЖАРТИ

ЗЛОЖЕНІ і ПЕРЕЛОЖЕНІ АВТОРОМ

для розривки і розваги читачів. Ся збірка становить другий том поезий і шток, про які можна те саме сказати, що про «Перли».

Набути можна в Ставропільській книгарні.

Що року горять хлопські міліони неасекуровані!

# „ДНІСТЕР“

Стережіть ся огня! Асекуруйте ся в „Дністрі“!

Товариство взаїмних обезпечень у Львові (Ринок 10) одинокє руске Товариство асекураційне обезпечає будинки, движимости, збіжє і пашу на случай пожежи. По пожарі виплачує „Дністер“ зараз відшкодована; оцінку шкід переводить разом з місцевими членами; через 12 літ виплатив „Дністер“ відшкодовань в сумі 5 міліонів, 340 тисяч корон.

ФОНДИ „ДН СТРА“ виносять (з кінцем р. 1904) суму 1,183,874 кор. і умішені суть в цінних паперах.

В „ДНІСТРІ“ єсть обезпечених більше як 300.000 будинків. На покритє хат черепом дістають члени „Дністра“ позичку в Товаристві кредитовім „Дністер“.

ПОЛІСИ „ДНІСТРА“ приймають ся при всіляких позичках в Банку кравєім, касах оцадности і касах сиротинських.

ЧИСТИЙ ИСК по скінченім році звертає ся членам; в літах 1901—1904 звернув „Дністер“ членам 284.857 кор.; (за літа 1900 до 1902 по 8%, за 1903 р. 5% преміі)

АГЕНЦІІ „ДНІСТРА“ находять ся у всіх містах і більших селах і треба подавати обезпеченє через агента; господарі письменні повинні старати ся о агенції „Дністра“ в таких сторонах, де інші агенти „Дністра“ не роблять. Агенти „Дністра“ заробили вже промізиі 662.807 корон.

НА ЖИТЄ обезпечайче ся тільки через „Дністер“ в Товаристві Крак.; свою провізю від сих обезпечень дає „Дністер“ на рускі добродійні ціли.

„Дністер“ припоручили Преосьв. Епископські Ординарїати.

## Розклад залізничних поїздів від 1. мая 1905. (Час середно-європейский).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець):	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець):
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмезе, Чорткова
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Керезмезе	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Гусятина
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:55	до Яворова
7:29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуша	7:39	до Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
7:50	з Рави рускої, Сокала	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги,
8:05	з Станиславова, Жидачева	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Осьвенціма
8:15	з Самбора, М. Ляборча, Сянока, Хирова	9:00	до Самбора, Хирова, Івонича, Н. Санча,
8:18	з Яворова	9:20	до Іцкан, Калуша, Потутор
8:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	10:55	до Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Делятина, Заліщик
10:05	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	11:11	до Белзця, Сокала, Любачева
10:35	з Ряшева, Лавочного, Калуша, Любачева	2:00	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
11:45	з Ярослава, Стрия, Борислава	2:40	посп. Іцкан, Потутор, Калуша, Чорткова, Керезмезе
11:55	з Підволочиск, Гусятина, Копичинець, Козови	2:50	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча	2:55	до Лавочного, Дрогобича, Калуша
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Київ	4:10	до Ряшева, Любачева, Хирова.
1:50	з Самбора, Ясла, Сянока, Івонича	4:20	до Самбора, Хирова, Сянока
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грimalова, Гусятина, Копичинець, Козови	5:50	до Коломиї, Жидачева,
3:45	з Стрия	5:58	до Яворова
4:32	з Яворова	6:25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:00	з Сокала, Белзця, Любачева	6:35	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги,
5:25	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Осьвенціма	7:30	до Рави рускої
5:45	з Іцкан, Жидачова, Калуша, Новоселиці	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	10:05	до Перемишля Хирова, Івонича
9:10	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе	10:40	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
9:50	з Самбора, Хирова, Сняна, Ясла	10:55	до Самбора, Хирова, Законаного
9:20	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	11:00	до Кракова, Відня, Вроцлава, Варшави
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Іваня п. пустого, Гусятина	11:05	до Підволочиск
10:50	з Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава,		Іваня п., Скали, Гусятина, Потутор
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Чорткова, Жидачева, Заліщик	11:10	до Стрия, Дрогобича, Борислава
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги
	на дворець „Підзамче“	2:51	посп. до Іцкан, Калуша
7:00	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	4:15	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги,
7:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів,		з дворця „Підзамче“
8:15	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Заліщик, Потутор, Іваня п. пустого, Скали, Гусятина, Грimalова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятина
	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець	11:15	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Потутор
10:02	Чорткова, Заліщик, Іваня п., Скали, Гусятина	2:13	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятина
		9:23	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів

ЗАМІТКА: Час середно-європейский рїхнїть ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:59 рано обведено рамками. — Звичайні білети їзди як і всякі інші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містєвім бюрі п. к. держ. залізниць, Пасаж Гансмана ч. 9.

Покривайте свої хати черепом (дахівками)!